

Kilka dni temu było czytanie o historii Józefa, który sprzedany przez własnych braci przypadkowym kupcom dotarł do Egiptu i tam przez swoją zdolność wyjaśniania snów i przedsiębiorczość dostał się na dwór Faraona i został w jego imieniu zwierzchnikiem nad całym Egiptem. Później kiedy jego bracia przybyli do Egiptu, aby kupić żywności dał im się poznać, przebaczył im wszystkie krzywdy i jeszcze do ściągnął do Egiptu całą swoją rodzinę. Następnie, kiedy zmienił się faraon, który nie był już tak związany z Józefem, widział on w hebrajczykach który zaczęli rozwijać się i rozmnażać, zagrożenie dla swojego kraju i przez to chciał ich przyrost naturalny w sposób bezwzględny ograniczyć zabijając chłopców a zostawiając przy życiu dziewczynki.

A dzisiejsze czytanie opowiada o narodzinach Mojżesza, którego imię oznacza: wyciągnięty z wody. Wrzucanie niemowlęcia w koszu do wody nie jest czynem godnym naśladowania, bo na ogół wbrew oczekiwaniom takie coś mogłoby się skończyć śmiercią dziecka. Ale w tym wypadku autorowi biblijnemu chodziło o ukazanie jak opaczność Boża czuwa nad pewnymi ludźmi, kiedy pan Bóg zamierza się nimi posłużyć. I to dotyczy zarówno historii życia Józefa jak i teraz Mojżesza, których losy wiążą się ze szczególną opatrnością Bożą i Bożym prowadzeniem. Nawet, gdy ludzie pokazują jak są niedoskonalymi, Bóg posługuje się niedoskonałymi narzędziami, bo Twórca narzędzia najlepiej wie, jak się nim posłużyć. To co przez ludzi bywa odrzucane jako wadliwe, może być użyte przez Pana Boga z zadziwiającą sprawnością. Ludzie mogą łatwo pokrzyżować planu sobie samym, ale nie panu Bogu. Całe to opowiadanie zmierza do decydującego momentu jakim jest objawienie się Jedyne Boga, zarówno przed hebrajczykami jak i przed Faraonem.

Patrząc na te czytania oczami historyka, można by przypuszczać, że zdolności przywódcze Mojżesz i znajomość prawa pochodziły nie tylko z objawienia się Boga Mojżeszowi na górze Synaj, ale z tego, że Mojżesz był wykształcony na dworze Faraona i tam zdobył wystarczającą wiedzę, aby zorganizować Hebrajczyków zarówno pod względem społecznym jak i religijnym. Oba te czynniki ludzkie (wykształcenie i znajomość Egiptu) jak i Boże objawienie i opatrność wpłynęły na to, że ukształtował się jeden naród, który wśród starożytnego politeizmu skupił się i wytrwał wokół kultu jedyne Boga, Boga Ojców. Tym co łączyło ludzi to ta świadomość, która była w nich, że: „Naszym życiem kieruje i w swej opatrności nas prowadzi Bóg przymierza i że jest On Bogiem Ojców naszych: Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba. Dlatego takie elementy jak: opaczność Boża i trzymanie się, bycie wiernym i wspomnianie własnej historii, historii przodków i przymierza odgrywa we współczesnym judaizmie cały czas bardzo ważną rolę. Pan Bóg jest rozumiany jako opiekun i obrońca jak to przekazuje nam psalmista, który modli się z ufnością: „wysłuchaj mnie w Twojej wielkiej dobroci, w Twojej zbawczej wierności”.

Prośmy Pana Boga, aby nam dał łaskę ufności w Jego opatrność abyśmy modląc się też odwoływali się do Jego łaskawości i tej zbawczej wierności, Bożej wierności człowiekowi, wierności, która zbawia, która ocala.

o. Wiesław Jonczyk SJ